

Aigua viva

Per DavidG el ds., 29/06/2019 - 10:31

Som aigua, en gran part. I quan la calor es fa insuportable ens delim amb més frisança per ella. Ve a nosaltres el verset del salm 42:

Com la cérvola es deleix per les fonts d'aigua, també em deleixo jo per tu, Déu meu.

L'aigua ens salva però de l'aigua també en som rescatats. Com ho va ser Noè, com ho va ser Moisès o Israel... El mateix Jesús en el seu baptisme neix a una nova consciència sortint de l'aigua després que s'hi hagi submergit.

En l'aigua trobem una amiga que ens porta a Déu. L'ampolla que ens acompanya a la feina, la dutxa regeneradora, el bany balsàmic a la platja o a la piscina, el got d'aigua fresca que ens ofereixen, la ruixada amb mànega al Casal d'Estiu o el ruixat inesperat de camí cap a casa. L'aigua ens parla de qui som. Però també ens recorda el que encara no som. De l'aigua venim i de l'aigua n'hem de sortir per respirar l'Esperit Sant.

A cada moment en que entrem en contacte amb l'aigua, podem tenir l'hàbit de portar a la nostra consciència l'agraïment per poder saciar-nos, rentar-nos, sentir la frescor que ens proporciona el líquid. I, un cop saciats, rentats o refrescats, fer-nos conscients que, en acabat, no tot en mi queda satisfet i que sols Déu és qui em sacia, em renta, em refresca l'ànima.

De la mateixa manera, podem deixar que l'atenció al so de l'aigua del mar, d'un riu, d'una font o de la pluja, em doni a entendre la veritat del que sóc essencialment i del que encara no sóc espiritualment.

I tot escoltant l'aigua, m'obro a la Paraula de Déu que em diu:

--Tots els qui beuen aigua d'aquesta tornen a tenir set. Però el qui begui de l'aigua que jo li donaré, mai més no tindrà set: l'aigua que jo li donaré es convertirà dintre d'ell en una font d'on brollarà vida eterna. (Jn 4, 13-14)
